

جهان نما

جنگ اوکراین تکرار تاریخ است؛ تشدید کلاسیک تنش‌ها در اروپا

مریم علامه‌زاده

گاردین در مطلبی با عنوان «برگزیت را رها کنید؛ جنگ اوکراین بزرگ‌ترین تهدید علیه اروپا است» به تنش‌های رو به فزونی در اروپا اشاره می‌کند و اروپایی که فکری برای آن ندارد. در ادامه این مطلب رامی‌خوانیم. در حالی که پارلمان انگلیس در حال نق نق کردن است، اروپا دارد می‌سوزد، یا حداقل جرقه‌هایش به شعله تبدیل می‌شود. تاریخ نمی‌توانست از این واضح‌تر باشد. انحراف منازعات روسیه- اوکراین به سمت دریای آزوف، به‌طور دقیق نوعی از تشدید تنش‌هایی است که پیش از فجایع گذشته اروپا اتفاق می‌افتاد؛ یک ابرقدرت، ضعیف‌تر از خود را با تحقیر، تهدید می‌کند؛ ضعیف‌تر با امید اینکه دوستان وی حمایتش کنند، دست‌به‌خشونت می‌زند، او انتظار کمک‌های دیپلماتیک، اقتصادی و بعد نظامی دارد.

چهار سال بود که اوکراین تبعیت از قانون مصلحت‌اندیشی قدیمی که می‌گفت اگر مرز مشترک با یک قدرت دیکتاتور دارید، به شدت با احتیاط رفتار کنید را کنار گذاشته بود. طنازی‌های ضد کمونیست‌های کیو باناتو که با تشویق ایالات متحده امریکا صورت می‌گرفت، درست در زمانی‌به وقوع پیوست که گرجستان هم برای ناتو دلربایی می‌کرد و کشورهای حوزه بالتیک هم به ناتو پیوسته بودند. پوتین با تکرار حرف‌های یلتسین، نخستین رئیس‌جمهور روسیه، تأکید کرد که این اقدام اوکراین به معنای تهدید مستقیم علیه امنیت کشور روسیه است. وقتی اوکراین یک رهبر طرفدار غرب را در انتخابات سال ۲۰۱۴ برگزید، مسکو از اغتشاشات استان‌های شرقی روس زبان اوکراین حمایت کرد. اقدامی که بعد با تهاجم به کریمه اوکراین دنبال شدو حالا به توک دماغ بندرگاه‌های شرقی اوکراین رسیده است. ۱۰ هزار اوکراینی تا همین الان در این جنگ خاموش جان داده‌اند. این یک تشدید تنش‌ها از نوع کلاسیک است.

پترو پروشنکو، رئیس‌جمهور اوکراین در حالی که با شکست در انتخابات پیش رو مواجه است، متهم به بی‌خیالی به اوضاع شده است. روز یک‌شنبه (چهارم آذر ماه)، وی درخواست کرد که متحدان اوکراین، در مقابل روسیه، در کنار این کشور بمانند؛ اما اینکه متحدان چه کسانی هستند یا اینکه چه کاری باید انجام دهند، ا مشخص نکرد. بعد از تهاجم به کریمه، یک سری تحریم‌های تجاری، مالی و مسافرتی علیه مسکو از سوی قدرت‌های غربی اعمال شد؛ اما مثل همیشه، چنین سلاح‌های در ظاهر قدرتمند، تأثیری فزاتر از تبعات برای مردم نداشت.

این تحریم‌ها فقط پوتین را بیشتر در قدرتش متمرکز و به‌دوستانش نزدیک کرد. این دوستان وی را تشویق کردند که به‌مودی‌گری‌های خود بیشتر از پیش، در حمایت از اقلیت‌های روس در استان‌های مرزی اوکراین و دخالت‌سایبری در انتخابات‌های غرب ادامه دهد. این تئوری که فقیر ساختن پوتین، او را مجاب می‌کند که از تصمیم برای بازگرداندن غرور روسیه‌انطور که خودش بیان می‌کند، دست بردارد یک تئوری پوچ بود. دیکتاتوری عاشق فقر است. این تحریم‌ها به‌طور صرف، به سوخت افاضات گاه و بی‌گاه سال گذشته ترامپ مبنی بر منسوخ بودن ناتو بدل شد.

چیزی که بسیار برجسته به نظر می‌رسد این است که اروپا هیچ مجمعی برای به بحث گذاشتن این تشدید تنش‌ها ندارد تا در آن به بحث و یافتن راه‌حل احتمالی بپردازد. پایان جنگ پس هیچ اصلاحیه را در کنفرانس‌های یالتا یا یوردسدام به دنبال نداشت. هیچ توافق جدیدی با روسیه در کار نبود. محاصره نظامی روسیه از سوی ناتو آنقدر بی‌معنا بود که حتی لندن از کارچاق کن‌ها و مفسدان اقتصادی روس نیز استقبال کرد.

تاریخ همچنان رسیدگی به روسیه مغموم شکست خورده دهه ۱۹۹۰ را به یاد دارد. همچنان که رسیدگی به آلمان پس از ۱۹۱۸ را. شرق اروپا حالا یک بمب ساعتی رقابت پوپولیسم است، بمبی از جنس پوتینی که تنها خشونت را می‌فهمد، متحدانی غیر قابل اعتماد و وعده‌های نصفه و نیمه حفاظت. هیچ رهبری نیست، هیچ ناظری نیست، هیچ ضمانت قابل اعتمادی برای صلح نیست. تنها چیز قابل لمس، هرج و مرج است.

دیدار منافورت و جولیان آسانژ

چه رازی در میان بود؟

سیدمحمد میرزامحمدزاده

گاردین گزارش می‌دهد که پال منافورت، رئیس ستاد انتخاباتی دونالد ترامپ در سال ۲۰۱۶، با جولیان آسانژ، بنیان‌گذار سایت افشای اسناد ویکی‌لیکس، در داخل سفارت اکوادور در لندن، مذاکرات محرمانه داشته و این دیدارها زمانی انجام شده است که قرار بود منافورت به ستاد ترامپ بپیوندد.

منابع آگاه به گاردین گفته‌اند که منافورت در سال‌های ۲۰۱۳، ۲۰۱۵ و بهار ۲۰۱۶ با آسانژ دیدار داشته که آخرین بار زمانی بوده است که او به کلیدی‌ترین مهره برای فرستادن ترامپ به کاخ سفید، بدل شده بود. البته منافورت در بیانیه‌ای که در همین رابطه صادر کرده است، گفت: من هیچ‌وقت با جولیان آسانژ یا افراد مرتبط با وی دیداری نداشتم. من هیچ‌وقت با افرادی که به ویکی‌لیکس متصل بوده‌اند، چه مستقیم‌و چه غیرمستقیم، ارتباط نداشتم. من هیچ‌وقت به آسانژ یا ویکی‌لیکس در رابطه با هیچ موضوعی دسترسی نداشتم. مشخص نیست که چرا منافورت

با آسانژ ملاقات کرده است و در مورد چه چیزی صحبت کرده‌اند. ولی به احتمال بسیار، دیدار آشکار آخر توجه مولر، بازرس ویژه تحقیقات دخالت روسیه در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا در همکاری با ستاد انتخاباتی ترامپ، را جلب کند و مورد بررسی دقیق قرار گیرد.

یک مقام مطلع قابل‌اعتماد به گاردین گفته است که منافورت حوالی ماه مارس سال ۲۰۱۶ میلادی (اسفند- فروردین ۹۴) به دیدار آسانژ رفته است. چند ماه بعد، ویکی‌لیکس مجموعه‌ای از ایمیل‌های حزب دموکرات را که از سوی افسران اطلاعاتی روسیه دزدیده شده بود را افشا کرد. البته منافورت ۶۹ ساله هرگونه ادعای مشارکت در نفوذ رانیز رد می‌کند و گفت ۱۰۰ درصد غلط است. وکیل وی‌امادر تماس گاردین از پاسخ به سوالات در ارتباط با این دیدار امتناع کرد.

ویکی‌لیکس هم در رشته توثیث‌هایی دیدار آسانژ و منافورت را تکذیب کرد و آسانژ این ماجرا را یک شوخی خواند. منافورت در سال جاری به زندان افتاد و قرار بود در جریان تحقیقات

مولر کمال همکاری را داشته باشد. اما روز دوشنبه (پنجم آذر ماه) مولر عنوان کرد که با وجود توافق برای همکاری و امضای پیمان اعتراف حدود دو ماه پیش، منافورت به کرات به پلیس فدرال (FBI) دروغ گفته است. بر اساس حکم داد‌گاه، منافورت در موضوعات مختلف متهم به جرایم و دروغ‌گویی است.

به گفته تیم دفاعی وی، منافورت مطمئن است آنچه که به مولر گفته حقیقت دارد و وی از پیمان اعتراف تعدی نکرده است.

بر اساس اظهارات دو منبع آگاه اولین دیدار منافورت با آسانژ در سفارت اکوادور دقیقاً بعد از پناهندگی آسانژ صورت گرفته است.

یک سند دیگر که از سوی سرویس اطلاعاتی اکوادور نوشته شده و در اختیار گاردین قرار گرفته است، نشان می‌دهد که پال منافورت، یکی از مهمانان این سفارت‌خانه بوده است.

به گفته منابع آگاه، منافورت در سال ۲۰۱۵ دوباره به سفارت می‌رود. و در بهار سال ۲۰۱۶ به تنهایی وارد سفارت می‌شود، درست حوالی زمانی که ترامپ او را مدیر ستاد خود می‌کند.

به احتمال بسیار این دیدار در ماه مارس (فروردین ۹۵) صورت گرفته است. یکی از منابع با بیان اینکه دیدار سال ۲۰۱۶ منافورت با آسانژ حدود ۴۰ دقیقه طول کشیده است، افزود: وقتی فرد آمریکایی از سفارت خارج می‌شد لباس معمولی، به رنگ خاکی و ژاکت کش‌باف پشمی و یک پیراهن روشن پوشیده بود.

کسانی که به سفارت مراجعه می‌کنند به‌طور معمول باید نام خود را در لیست محافظان امنیتی ثبت کنند و پاسپورت خود را نشان دهند. اما به گفته منابع اکوادوری، منافورت هیچ‌جائیت نام‌نکرده است.

پروزی‌های خودش در برهم زدن توافقات بین‌المللی می‌اندازد و این‌ترس را به دل او می‌اندازد که نتکند افتخاراتش نادیده گرفته شود. سوال سوم و مهم‌ترین است که دفتر نخست‌وزیری انگلیس چقدر باید این تهدید ترامپ را جدی بگیرد. همچنان که هشدار او با مانسبت به برگزیت منجر به واکنش گسترده رأی‌دهندگان شد و حتی کسانی که خواهان باقی ماندن در اتحادیه بودند، از دخالت او با ما ترسیدند، رأی دهندگان بسیاری وجود دارند که ترامپ را تحمل نمی‌کنند و حتی دیگر حاضر نیستند کالای آمریکایی بخرند. اگر مردم انگلیس لحظه‌ای بفهمند که ترامپ از این توافق بدش می‌آید، به این باور مطمئن می‌شوند که این بهتر ین توافق و فرصت برای بریتانیا است که از این مانع عبور کند.

با این وجود حرف‌های خصمانه ترامپ بیانگر این

در ماه ژوئن ۲۰۱۶ ویکی‌لیکس برای درخواست ایمیل‌های هک شده به GRU ایمیل زد که موفق به این کار نشد. اما جاسوسان ولادیمیر پوتین اواسط ماه ژوئیه اقدام به ارسال این اسناد به صورت رمزنگاری شده از طریق ایمیل کردند.

سفارت بعدها متوجه اهمیت دیدار منافورت و نقش سیاسی وی در انتخاب ترامپ شده‌اند. افشای این دیدارها می‌تواند ابعاد جدیدی از حوادث تابستان بعد از آن را آشکار کند، زمانی که ویکی‌لیکس اقدام به انتشار ده‌ها ایمیل از هزاران ایمیل هک شده از سوی سرویس اطلاعاتی ارتش روسیه کرد. هیلاری کلینتون مدعی است که این مجموعه هک‌ها در شکست وی در رقابت‌های انتخاباتی دخیل بوده است.

همچنین ارتباط پیشین گزارش نشده منافورت، آسانژ نیز به احتمال بسیار در توجه مولر قرار گیرد، که در حال تحقیق در مورد ارتباط محتمل بین ویکی‌لیکس و دستیاران ترامپ از جمله راجر استون، لای‌گر سیاسی و دونالد ترامپ‌جی آر، پسر رئیس‌جمهور آمریکا است.

سوال کلیدی این ماجرا، در مورد زمانی است که ستاد انتخاباتی ترامپ از عملیات هک کردن کرملین مطلع شده است و اینکه آیا ستاد برای انجام آن روسیه را ترغیب کرده است یا خیر موضوعی که ترامپ همواره آن را رد کرده است.

اوایل سال جاری میلادی مولر به

سوال کلیدی، در مورد زمانی است که ستاد انتخاباتی ترامپ از عملیات

هک کردن کرملین مطلع شده است و اینکه آیا ستاد برای انجام آن روسیه را ترغیب کرده است یا خیر. موضوعی که ترامپ همواره آن را رد کرده است

۱۲ افسر اطلاعاتی GRU روسیه اشاره کرد که این عملیات هک را که در ماه مارس ۲۰۱۶ (بهار ۹۵) آغاز شده بود، هدایت کردند.

در ماه ژوئن، (خرداد - تیر) همان سال، ویکی‌لیکس برای درخواست ایمیل‌های هک شده به GRU ایمیل زد که موفق به این کار نشد. اما جاسوسان ولادیمیر پوتین اواسط ماه ژوئیه (تیر - مرداد) اقدام به ارسال این اسناد به صورت رمزنگاری شده از طریق ایمیل کردند. منافورت پیش‌تر در مورد مسائل اوکراین با آسانژ دیدار داشته و همواره در مسیر سفر به اوکراین به آسانژ نیز سر می‌زده است.

به گفته یک مقام آشنا با ویکی‌لیکس، آسانژ به احتمال بسیار به دنبال تخریب دموکرات‌ها بوده است چرا که فکری می‌کرده دولت ترامپ استرداد او را دنبال نکند. یک مقام اسبق MIF انگلیس در این رابطه با اشاره به ایمیل‌های منتشر شده، نوشته که عملیات هک با آگاهی کامل ترامپ انجام شده است چرا که هم ترامپ و هم روس‌ها نفعشان در شکست کلینتون بود. ترامپ زمانی که ایمیل‌ها منتشر شد، در کمپین انتخاباتی خود فریاد زد: من عاشق ویکی‌لیکس هستم.

گفتنی است که بعد از انتخاب ترامپ، کاخ سفید پیام‌هایی با آسانژ رد و بدل کرده است، از جمله امکان انعقاد پیمانی بین آسانژ و وزارت دادگستری که او را از افتادن به زندان آمریکا تبرعه کنند. گفته می‌شود منافورت دیدارهایی هم با لنین مورئو رئیس‌جمهور اکوادور داشته، اما به گفته یک مقام آگاه، به خلاف انتظار او در این دیدارها خواستار سخت‌گیری به آسانژ شده است البته او این کار را با احتیاط انجام می‌داد.

واقعیت بود که حتی در صورت تأیید بعید توافق می‌در مجلس انگلیس، کار سخت ایجاد روابط تجاری قابل اتکا، بیرون از اتحادیه، تازه اول راه دشوار است. این مسئله کاملاً واضح است که قدرت چانه‌زنی در یک توافق بین یک کشور کوچک و یک ابرقدرت در دست کیست و یک آدم کودن هم می‌داند که حتی ملت‌های دوست نیز، برای بهره‌برداری از بحرانی که هر کشور دچارش می‌شود، در توافقات سو استفاده می‌کنند؛ از طرفی آزادی بریتانیا در اقتصاد از سواستفاده از حقوق بشرو و تصمیم‌های بحث‌برانگیز با کشورهایی که روابط تجاری با آن‌ها دارد کاهش می‌یابد.

تنها کاری که ترامپ کرد، یادآوری حقیقتی دردناک بود. دردناک در بازپس گرفتن کنترل اوضاع، یا بازستانی حاکمیت از بروکسل و دردناک‌تر پایان تلخ تسلیم‌سکان به واشنگتن یا بیجینگ.

پروزی‌های خودش در برهم زدن توافقات بین‌المللی می‌اندازد و این‌ترس را به دل او می‌اندازد که نتکند افتخاراتش نادیده گرفته شود.

سوال سوم و مهم‌ترین است که دفتر نخست‌وزیری انگلیس چقدر باید این تهدید ترامپ را جدی بگیرد. همچنان که هشدار او با مانسبت به برگزیت منجر به واکنش گسترده رأی‌دهندگان شد و حتی کسانی که خواهان باقی ماندن در اتحادیه بودند، از دخالت او با ما ترسیدند، رأی دهندگان بسیاری وجود دارند که ترامپ را تحمل نمی‌کنند و حتی دیگر حاضر نیستند کالای آمریکایی بخرند. اگر مردم انگلیس لحظه‌ای بفهمند که ترامپ از این توافق بدش می‌آید، به این باور مطمئن می‌شوند که این بهتر ین توافق و فرصت برای بریتانیا است که از این مانع عبور کند.

با این وجود حرف‌های خصمانه ترامپ بیانگر این